

tule kodu, - meil ei ole enam waga
 annaart töid tetta, jett leib kasvab
 mähen ilna mede töita fannu
 fe; tulle niid äge nullu. kodu."
 "Kus tored tida küll; aga tema ei ole
 kedagi muhe tärelannu jett, wai küll
 foni ann niid pidi kodu minem
 ja waatama, mis fjad jätle oli
 jattuna. Liiswa nena kudu lusa
 wöhe massu; aga mähe oli enaf
 manu jett kikk lühjas lähendanu.
 Taine nakkas kahjalpina, ja ütlet:
 "Kus omata fpanne kur loom olle
 kes jelle lusa juure waha annu.
 Mäs kirjett tema wai, ann ta ütlet:
 "Kus faperd oma juur kuu?!"
 "Kus fa fös laju, ja lurgus omel
 fida ann ni fa, et fewa juur ef
 endett tönfub; ja fina alee pidanu

mannu fuma, ja kültege ise jelle
 jönnu faga tida (lusa juur); muhe
 fuma, aga fina näid et lusa
 juur jaba üle muhe wiede watta
 tönfub. - fsi paard ja jönnu a
 ics kida poole omulle kaibama
 et lusa juur mähen kasvab; -
 unnu poold faget fana omel tagi
 ann kudas fina pead elama; juur
 tonda niel waene fanna niid
 oma narfaga, - ja läit jelle
 ise küll lühki; fuma wette
 teis, et ta naine nõnda tema
 waawaga arjat waranidust jella.
 Üle körd oli ta manne kappuotit
 kuitan, ja wunnas fuma tehr
 mis ta wa punikast fag puka
 pääle. - Kus ütlet: "Jett mis
 wana pumkast ei faa ka wunnab
 mitte mihaotigi! - faab äge talose